

I, DANIEL BLAKE (Yo, Daniel Blake)

Direcció: Ken Loach

Guió: Paul Laverty

Fotografia: Robbie Ryan

Muntatge: Jonathan Morris

Música: George Fenton

Intèrprets: Dave Johns, Hayley Squires, Briana Shann, Dylan McKiernan, Kate Rutter, Sharon Percy, Kema Sikazwe, Steven Richens, Amanda Payne.

Nacionalitat: Regne Unit **Idioma:** anglès **Any:** 2016

Durada: 100' **Classificació:** No recomanada per a menors de 12 anys

Premis: Festival de Cannes 2016: Palma d'Or. Premis Cèsar: millor pel·lícula estrangera.

L'argument: Daniel Blake, treballador de 59 anys, pateix un infart. El metge li prohibeix treballar, però, com si d'una broma macabra es tractés, per poder percebre un ajut el sistema assistencial britànic l'obliga a buscar feina.

L'equip artístic i tècnic

La carrera del britànic **Ken Loach** (Nuneaton, Anglaterra, 1936) va començar als anys seixanta. Després d'una breu etapa com actor de teatre, va dirigir tot un seguit de documentals i pel·lícules de ficció per a la televisió britànica, perfilant així l'estil rabiosament militant i compromès amb la denúncia de les injustícies socials que sempre ha caracteritzat la seva obra. Títols com *Agenda oculta* (1990), *Lloviendo piedras* (1993), *Tierra y libertad* (1995), *El viento que agita la cebada* (2006) *Buscando a Eric* (2009) o *La parte de los ángeles* (2012), entre molts d'altres, li han atorgat un gran prestigi entre col·legues de professió, crítica i públic. Habitualment dirigeix els guions escrits per Paul Laverty, company gairebé inseparable en la seva etapa de maduresa artística.

Dave Johns (Wallsend, Anglaterra) és un dels còmics més valorats del Regne Unit, conegut especialment pels espectacles d'allò que els anglosaxons anomenen *stand-up comedy*. Amb els seus monòlegs, amb un enorme talent per la improvisació, ha recorregut escenaris i platós des de finals dels anys vuitanta. L'arribada al món del cinema, de la mà de Ken Loach, no ha pogut ser millor. La seva interpretació de Daniel Blake ha vingut acompanyada de premis i elogis i qui sap si d'una canvi de direcció en la seva carrera. De moment, ja és a punt d'estrenar una segona pel·lícula, el *thriller* titulat *Two graves*.

La història:

El sistema sanitari anglès és similar al nostre: el finançament prové del pagament d'impostos i del pressupost nacional. Al Regne Unit pren el nom de Servei Nacional de Salut (NHS- National Health Service), es va crear l'any 1948 després de la II Guerra Mundial, i es basa en un servei gratuït i equitatiu.

El Sistema ha canviat al llarg dels anys, actualment cada país que forma el Regne Unit decideix el pressupost que destina a Sanitat, i rep del Govern central la quantitat que li correspon.

A la dècada de 1980, amb el govern conservador de Margaret Thatcher, s'inicià la privatització d'empreses públiques. Aquesta política de desmantellar els serveis públics s'ha continuat amb les polítiques conservadores britàniques. La conseqüència més immediata va ser la retallada en les polítiques socials i la precarització del servei sanitari que han continuat els diferents governs britànics, fins arribar l'any 2012 quan un informe publicat pel magistrat Robert Francis treu a la llum les vergonyes del NHS. Entre els anys 2005 i 2009 es van produir prop de 1200 morts, evitables, de pacients a l'Hospital públic d'Stafford. La falta d'atenció i la negligència van ser les causes d'algunes d'aquestes morts. Malgrat tot, David Cameron, aquell mateix any, va permetre que empreses privades que declarassin un "interès comunitari" poguéssim optar a la gestió de part del NHS.

El sistema sanitari anglès, modèlic en els seus orígens, s'enfronta a una greu crisi provocada pels qui defensen el finançament de la sanitat a través de companyies asseguradores i la privatització de la gestió. Un model exportat a d'altres països. La història ens pot ser prou coneguda.

CINE CLUB al CAPRI

EL CURT ElPratFilmOffice

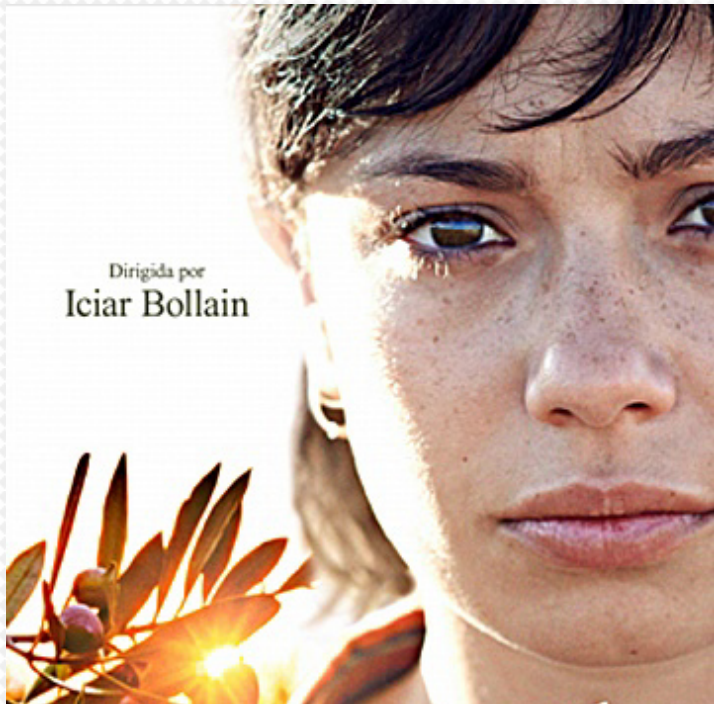

PROGRESSIO Un film de Grégoire Thiry

PROGRESSIÓ

Any 2016
Durada: 9 minuts
Guió i realització: Grégoire Thiry
Repartiment: Mariona Carrasco, David Garcia, Camilo Mejia Cortes, Lou Brunston, Kenya Coma Paris.
Maquillatge/ perruqueria : Victor Martinez

Un germà i una germana que s'estimen tendrament, es barallen quan el germà descobreix els sentiments de la seva germana envers un migrant rescatat. Posteriorment, és la germana qui s'indigna quan descobreix el secret del seu germà.

Dirigida per Iciar Bollain

PROPERA SESSIÓ CINE CLUB 14 JUNY

A les 19:30 h. El curt: Broken de Xavier G. Selma

A les 20:00 h. La pel·lícula: El Olivo de Iciar Bollain

*CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Collage of historical newspaper clippings from El Prat, including 'El Ressor', 'Prat', 'Noticiari Pratenc', and 'Joventut Lavenç'.

elprat.cat/patrimonicultural

Segueix les activitats culturals de la ciutat a EL PRAT CULTURA @elpratcultura